

Nu exista revolutie (nici macar o tentativa de revolutie) fara violenta

Exista doua mentalitati revolutionare, una nationalist-eliberatoare si alta socialist-internationalista. Ideologic, “reintoarcerea la popor”, “ne vedem din trei in trei luni in Piata Universitatii”, “jos cu comunistii vanduti Moscovei” sau “tepele din Piata Victoriei” se inscriu in prima categorie, evenimentele de ieri (declansate in prima faza ca protest pro-Arafat) tin de cea de-a doua: asistenta medicala si egalitate (inteleasa inclusiv ca egalitate de sanse in detinerea de telefoane mobile) pentru toti

Fetisizarea democratiei, in special a celei directe (“reintoarcerea la popor”), devine ceea ce in engleza se numeste “self-fulfilling prophecy”: daca uiti sa te mai intorci la popor, are grija boboru sa se intoarca la tine

O lege proasta, extrem de restrictiva, violenta chiar, Legea Dragomir, are intotdeauna consecinte neprevazute. Violentele se muta de pe stadioane in strada, cu victime colaterale

Nu exista miscari de masa fara ca in spatele lor sa nu stea o mana de intelectuali (sau ideile au consecinte). In pofida a ceea ce li s-a intamplat in ultimii patru ani, romanii nu au iesit in strada pana cand elitele romanesti de la A la Z (in calitate de mari simpatizanti ai lui Arafat) nu au protestat la tv in legatura cu “mazilirea” acestuia

Mai socialistul “Nu privatizarii” a inlocuit nationalistul “Nu ne vindem tara”

Mijloacele moderne de comunicare in masa sunt cei mai buni prieteni ai maselor. Agenturile, cei mai buni amici ai guvernantilor (pana la proba contrara)

Revolutia, indiferent de ce forma ideologica imbraca, reprezinta ultima forma de decadenta a

Ganduri despre decadenta revolutionara

Scris de Florin Rusu

Luni, 16 Ianuarie 2012 11:09

unei societati. Ea este raspunsul vulgar adresat celor care uita ca “puterea corupe, iar puterea absoluta tinde sa corupa in mod absolut”{jcomments on}